

отколешния си вид навсякъде, където хората са невежи, глупави, престъпници или приличат на своите праисторически предшественици. Аз лично съм виждал да се продава мъртвешка ръка във Венеция. Според д-р Блок, както пише един автор във вестник „Сейнт Джеймс Газет“ от 16 януари 1889 година, суеверието за блуждаещия огън все още е свещено вярване сред крадците в цяла Европа. В действителност, както пише вестник „Стандарт“, ние знаем твърде малко за странните мисли, които движат умовете на престъпните класи. Легендите са тяхното верую. Повечето от тях са деца и внуци на крадци, отгледани от най-ранна възраст сред крайно невежество, търсещи в своята непрестанна война с обществото помощ от силите на мрака, в чиято зловеща ефикасност непоклонливо вярват.

„Фетишизмът в най-примитивен вид, или това, което митолозите наричат „анимизъм“, е неотменна част от кредото на разбойника. Един закоравял крадец винаги носи в джоба си или някъде у себе си парче въглен или креда, или „късметлив камък“, или друг някакъв амулет, от който да потърси закрила в злокобен час. Той твърдо вярва в поличбите. Редовно практикува врачуване, за което свидетелстват споровете върху Библията, ключът, ситото и ножиците. Заради предполагаемата сила на вещиците и магьосниците много от тях живеят в страх и биват изнудвани и въпреки че са готови да излъжат почти без всякакъв мотив, изобретателността, с която и най-поквареният престъпник ще се опита да избегне „целуването на Книгата“, като вместо това изпълни ритуала с палеца, е любопитен пример за онова, което може да се нарече извратен религиозен инстинкт. Що се отнася до страха от зли очи, установено е, че повечето иностранны крадци в Лондон се страхуват много повече от това да бъдат изправени пред конкретен съдия с репутацията на човек, притежаващ тази съдбоносна дарба, отколкото да бъде безцеремонно осъден от който и да било друг с не толкова суров съдийски поглед“.

Всичко това е вярно, но ни казва само част от истината. Фетишизмът и шаманизмът са религия не само на престъп-